

BENEDEK MIKLÓS

Kutyás

Szabadíts meg!
Egyre több kutya jelenik meg
a repkénnyel benőtt kastély udvarában.
Barnák, feketék, vörösek
és újabban már fehérek is.
Szabadíts meg!
Te értesz az állatok nyelvén.
Az északi kerítés már rég ledőlt,
kezdetben ott jöttek be. De most már
a kovácsoltvas kapun is, amelynek
egyik oldala megdőlt, és hiába van
összeláncolva a két szárny, a résen
beférnek, már a nagyobb testűek is.
Nem merek kilépni az ajtón.
Az ablakon is félve nézek ki.
Egyre kevesebb az élelmem,
a patkány pedig egyre több,
hisz mind ide menekül az istállókból.
Szabadíts meg!
Egyre sűrűsödnek a rohamaim.

Mindenütt legyek

Mindenütt legyek.
Ma már a szemed is más szemébe néz
de mindegy
a szemek is legyek
zsonganak, zümmögnek
zúgva döglődnek
a légypapíron
vagy a kőkemény pókhálókban.

Nem kár értük
maradnak elegen.
Az arcom előtt röpködnek
a számra akarnak szállni.
De egyszerre mind eltűnik
pislantasz egyet
mosolyra húzod a szád.
*(besötétedik,
az ég is beborul)*
Ilyenkor jobb volna élni.

A halász halála

A rennes-i halász meghalt.
A parton összegyűlt a tömeg.
A nyomozók mindenkit kikérdeztek,
de senki sem látott semmit.
És ez igaz.
Aznap délután a felhők eltakarták a partot,
a vitorlások megrekedtek,
a virágok összebb csukódtak
a kutyák közelebb húzódtak gazdáik lábához.
És az öreg halász meghalt.